

Vase de lux, goale

9 iunie 2009

Gili Cârstea

Adi Țucmeanu a postat recent pe situl lui un articol interesant despre taina evlaviei și impactul ei asupra bisericii de azi.

Comentând pasajul din 2 Corinteni 4:7, el spune că poporul nostru pare mai interesat de lustruirea vasului de lut, decât de comoara pentru care a fost destinat. Iată câteva fragmente:

„Visul oricărui om care a trăit în lumea aceasta a fost o comoară. O descoperire neașteptată, de o valoare extraordinară, pe lângă care celelalte lucruri să nu mai conteze. Aici descoperim că orice om are acces la o comoară. Oricine, fără vreo reținere de vreun fel (socială, culturală, rasială...) are posibilitatea de a găsi o comoară: 2 Corinteni 4:6 – Căci Dumnezeu, care a zis: "Să lumineze lumina din întuneric, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos." Cunoașterea de Dumnezeu așa cum a fost descoperit prin Isus Hristos este o comoară.

„Ce fel de comoară?

„Cea mai prețioasă, pentru că de ea depinde viața veșnică: Ioan 17:3 – Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu...

„Aceasta este comoara. Și spre deosebire de ea, este prezentată natura firească, omenească: „vase de lut...” Ce poate fi mai diferit de comoară, decât banalul vas de lut. Și ca nu cumva să ne închipuim că ar fi vorba de vreun vas de porțelan de calitate, cuvântul folosit de apostol ne lămurește pe deplin: Vase de lut! Gr. ostrakinois, în original, recipient scobit (linguri mari) făcute din scoici sau din lut ars. Astfel de unelte erau slabe, fragile, umile, de folosință scurtă și de mică valoare. Nici nu putea găsi un simbol mai potrivit al ființei omenești: slab, fragil, de folosință scurtă și de mică valoare... Ce deosebire: comoara și vasul de lut – cerescul și omenescul... Cele veșnice și cele trecătoare. Dumnezeu și omul!...

„Am impresia că ceea ce facem noi, de mii de ani, este să căutăm rețete pentru înnobilarea lutului. Dacă lucește mai bine, dacă are forma mai frumoasă, dacă este pictat mai frumos și așezat într-un cadru mai potrivit, avem impresia că are valoare mai mare.

„Nu cumva ceea ce facem noi este să pregătim o expoziție de vase de lut? Vase de lut goale. Probabil cu același lucru se ocupau și fariseii, și de aceea Domnul le reproșează acest lucru: Matei 23:25-28 – Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru sunt pline de răpire și de necumpătate. Fariseu orb! Curăță întâi partea dinlăuntru a paharului și a blidului, pentru ca și partea de afară să fie curată. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite, care, pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinlăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurătenie. Tot așa voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinlăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.

„Vase de lut împodobite dar goale, morminte văruite, pahare lustruite pe exterior dar mizerabile la interior... Aceste imagini să vorbească despre noi? Oare noi suntem aici? Poate nu credeți... Vedeți care sunt lucrurile mai importante: cât timp acorzi vasului de lut și cât timp acorzi comorii? Câte resurse consumă vasul de lut și cât sacrifici pentru comoară? Domnul Hristos spune: 'Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră' (Mat 6:21).”

Scopul etern al lui Dumnezeu a fost acela de a păstra împreună vasul și comoara, aceasta fiind temelia vieții peste tot în univers. Fabricația diavolului și opera lui de succes a fost să despărță comoara de vas și să predice peste tot valoarea vasului gol ca trambulină pentru evoluția către divinitate.

După șase mii de ani de experimente nereușite, noi credem că a sosit momentul să ne întoarcem la soluția lui Dumnezeu. Este vremea să recunoaștem că tragedia petrecută în Eden trebuie răsturnată, că ceea ce a despărțit omul acolo trebuie să unească Dumnezeu din nou, și că aceasta este vestea bună, în esența ei. Comoara trebuie să Se întoarcă înapoi în templul ei – singura metodă prin care vasele de lut pot ajunge vase de cinste în casa Împăratului nostru, terebinți ai neprihănirii, un sad al Domnului.

Închei cu un pasaj din articol: „Vasul de pământ nu are nicio valoare! Nimic! Zero! Ceea ce contează este prezența comorii. Dacă nu, este doar un „ostraka,” un ciob de lut ars care nu folosește la nimic. De aceea, fac apel acum la un alt fel de creștinism: Să renunțăm la lustruirea cioburilor. Să renunțăm la orgoliul vasului de lut. Să încetăm a mai arunca resursele noastre pentru a împodobi cumva ceea ce nu are nicio valoare.”
